

De vrucht van Gods kastijding

Hebreeën 12:11

En elke bestraffing schijnt op het moment zelf geen reden tot blijdschap te zijn, maar tot droefheid. Maar later geeft zij een vreedzame vrucht van gerechtigheid.

Bemoediging

De apostel bemoedigt de moedeloze Hebreeën. Waarom? Omdat ze beproefd worden in het geloof. Ze lijden onder de minachting van hun Joodse geloofsgenoten. Discriminatie en spot zijn hun deel in de maatschappij.

Is dit het christenleven? Waar blijft hun verhoogde HEERE? Komt Hij ooit terug? Vergeet Hij hen? De Hebreeën zijn zo moe dat zij de goede strijd van het geloof dreigen op te geven. Er is sprake van 'slappe handen en knikkende knieën'. Daarmee bereik je de finish niet in de renbaan van het geloof. Wanneer volharding ontbreekt, dreigt zelfs afval van Christus.

Misschien herkent iemand dit. U houdt het volgen van onze Heere Jezus niet vol. U ontmoet vaak verzet in uw familie- of vriendenkring. Misschien zelfs in uw eigen gemeente. U voelt de afwijzing en het onbegrip. Of u maakt dingen mee die pijnlijke vragen in u oproepen: een ingrijpend verlies van een geliefde, ziekte, diepe teleurstellingen in uw huwelijk of werkring. Ziet uw HEERE dat wel? Of vergeet Hij u? Is Hij tegen u? Is het Zijn straf dat Hij u niet hoort? Zo schijnt het soms.

Maar de apostel corrigeert u. Hij herinnert u aan een woord uit de Schrift (Spreuken 3:11). U bent de vermaning vergeten waarmee u als zonen wordt aangesproken: ...*want de HEERE straft (kastijdt) wie Hij liefheeft*. Vervolgens biedt de apostel ook pastorale hulp. Hij bemoedigt de Hebreeën.

Troost en meeleven

Allereerst troost hij hen dus: uw kastijding/tuchtiging hoort wezenlijk bij uw kinschap. Het is een bewijs dat uw hemelse Vader u liefheeft, opvoedt en vormt als Zijn geliefde zonen. Hij beoogt daarmee dat u deel krijgt aan Zijn heiligheid, en aan Christus, Zijn lieve Zoon, gelijkvormig wordt. Bij een bastaard doet God dit niet. Verdraag daarom deze tucht als liefdevolle zorg van uw heilige Vader.

Ervaren de Hebreeën en wij dat zo? Nee! In onze tekst gaat de apostel daar vol empathie (invoelingsvermogen) op in: *En elke bestraffing (kastijding) schijnt op het moment zelf geen reden tot blijdschap te zijn, maar tot droefheid*. Inderdaad, als je als christen alleen maar tegengesproken, genegeerd of bespot wordt, of het ene verlies na het andere moet verwerken, dan stemt dat verdrietig. Je voelt intense pijn en verwarring.

Je ervaart het als klappen, 'geselslagen van God'. Je zou er juist door twijfelen aan Gods liefde. Toch is het Gods bedoeling nooit om je van Zich af te slaan. Hij wil veeleer dat je tegen Hem 'aan kruipt' en Christus des te meer nodig krijgt. Want *Hij troost het hart dat schreiend tot Hem vlucht*.

Een vrucht die vrede geeft

De HEERE beoogt met Zijn kastijdingen ons nut. Onze tekst zegt: *een vreedzame vrucht van gerechtigheid*. Dat is een vrucht die vrede geeft. Dat geldt niet voor iedereen. Menigeen reageert zondig op Gods kastijdingen: met opstandigheid, gelatenheid, wantrouwen of verbittering. We vervolgen dan onze eigen doodlopende weg. We worden verhard en gevangen in duivelse strikken. Maar voor hen die de Vader door Zijn kastijdingen oefent, is dat anders. Bij hen is sprake van een vrucht die vrede, echte rust, geeft. We leren vrijwillig Gods wil doen onder de kastijdingen. We sterven aan ons eigen ik en aan de zonde en leren blijmoedig ons kruis te dragen.

Een nieuw leven, gelijkvormig aan dat van Christus, ontplooit zich. Wij putten in onze zwakheid dagelijks nieuwe levenskracht en volharding uit HEM.

Wij leren bidden: Niet mijn wil, maar Uw wil geschiede. Wij wantrouwen onze heilige Vader niet, maar leren ons overgeven aan Hem.

Hij wil ons niet onbarmhartig straffen en zoekt niet ons ongeluk maar ons nut: een heilig, rechtvaardig leven uit Christus. Tot Gods eer!

We geloven het vast: *De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem*. Christus heeft vergeving én die vreedzame vrucht van gerechtigheid voor ons verdiend. Ziende op Hem, de Leidsman en Voleinder van het geloof, volhardten wij. Leren zelfs roemen in Gods vaderlijke kastijdingen.

De eerste smaak van Zijn kastijdingen mag bitter zijn, de nasmaak ervan is de voorsmaak van eeuwige blijdschap.

Ds. P.H. van Trigt